

متن پرسش

سلام استاد عزیز: ببخشید استاد شاید سوالم پیش پا افتاده باشه ولی خب برایم حل نشده. موقع گفتن اذکار «استغفرالله ربی و اتوب الیه» و یا «العفو» در نماز شب، بنده برای اینکه هم تمرکز داشته باشم و هم آن حالت ندامت و خضوع و انکسار در وجودم ایجاد بشه گناهام رو یکی یکی جلوی چشمم تصویر می‌کنم و اذکار را می‌گویم. از طرفی شما در چند جایی فرموده بودید توقف در گناهان گذشته درست نیست و وقتی گناهی انجام دادید و توبه کردید دیگه بخشیده شده و فکر کردن به آنها و دوباره تقاضای عفو و گذشت از آن گناهان یک نوع بی‌حرمتی به خداست. اما خب از طرفی هم اگر فقط اذکار را بگویم و به گناهان گذشته ام فکر نکنم فکرم به همه جا منحرف می‌شود. تکلیف چی است باید چکار کرد؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: طلب عفو و استغفار، وجوه مختلفی دارد در آن حدّ که حتی فرموده‌اند: «وجودک ذنب لایقاس به ذنب»؛ هستی تو گناهی است که هیچ گناهی به پایه‌اش نمی‌رسد. لذا بسیاری موارد، استغفار و طلب عفو در راستای آن است که خداوند حجابی که مانع بین ما و اوست را برطرف نماید که این از اصیل‌ترین نحوه‌ی استغفار است. موفق باشید